

Vintilă Horia – Literatură și exil

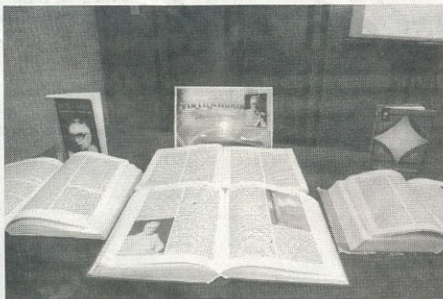
Unul dintre evenimentele culturale organizate de Biblioteca Județeană „Ovid Densusianu” Hunedoara-Deva în luna decembrie și care a reținut atenția publicului a fost comemorarea scriitorului român Vintilă Horia la împlinirea a 100 de ani de la naștere.

Sub genericul Vintilă Horia – Literatură și exil, la Sala „Liviu Oros” a Centrului Cultural „Drăgan Muntean” din Deva a fost prezentată, în data de 17 decembrie 2015, personalitatea acestui important reprezentant al exilului literar românesc, al acelei generații care, după instalarea comunismului în România, a fost nevoită să-și părăsească patria, să aleagă calea străinătății, să se dezrădăcească. Moștenirea literară a lui Vintilă Horia a început să fie pusă în lumină abia după 1990, când libertatea cuvântului a devenit realitate în România.

Totuși, opera scriitorului Vintilă Horia nu este încă, din păcate, studiată în școală. De aceea, biblioteca noastră, ca de atâtea ori, a venit oarecum în sprijinul școlii și a adus în atenția elevilor personalitatea complexă și creația literară a acestui mare intelectual român.

O operă literară de o valoare excepțională

Din ampla și documentata prezentare a reieșit cu claritate ce înseamnă o viață de

om pusă sub semnul dragostei de țară, o țară de care Vintilă Horia a trebuit să se rupă. Mai mult, a trebuit să facă față unor atacuri și denigrări, a trebuit să guste din pâinea amară a exilului și a smulgerii din pământul pe care se născuse. Din această suferință s-a născut o operă literară de o valoare excepțională, romane și eseuri care încă așteaptă să fie cunoscute. Vintilă Horia și-a transpus propriile trăiri în portretele de eroi exilați pe care i-a creat în romanele sale, s-a identificat cu fiecare dintre exilații din cărțile pe care le-a scris.

„Eu sunt acolo, cu toate scinteierile și cu toate umbrele mele”

A reieșit, de asemenea, cât de mare a fost tributul pe care scriitorul l-a plătit pentru unele texte scrise în tinerețe, într-o epocă tulburătoare din istoria țării, texte care l-au cos-

tat umilințe și marginalizări. Despre sine și frământările sufletelor generate de exil vorbește însuși Vintilă Horia, astfel: „Iată, cine vrea să mă cunoască mai bine nu are decât să recitească Dumnezeu s-a născut în exil și Cavalerul Resemnării. Eu sunt acolo, cu toate scinteierile și cu toate umbrele mele. Numai prin mijlocirea cărților se poate judeca un scriitor, și nu pe baza câtorva articole”. A recunoaște deschis luminile și umbrele unei vieți, așa cum o face Vintilă Horia, este un semn de demnitate, semnul unui caracter puternic și vertical.

A purtat cu el mereu dragostea pentru România

Deși a trăit în exil – în Italia, Argentina, Spania și Franța – Vintilă Horia a purtat cu el mereu dragostea pentru România, pentru istoria și oamenii ei, cum atât de emoționant mărturisește:

„Eram într-o legătură permanentă cu Țara. Întai era permanentă prin amintire, în al doilea rând era permanentă prin lectură, în al treilea rând era prin vis. Am păstrat o legătură permanentă cu România din vis”. Iar istoria românilor a perceput-o ca pe istoria unui lung șir de patimi care au început cu sinuciderea lui Decebal la Sarmizegetusa și se termină cu morții

din decembrie 1989.

Prezentarea dedicată scriitorului Vintilă Horia a fost urmărită cu interes, în final fiind adresat un set de întrebări, iar cei care au dat răspunsuri corecte au fost răsplătiți cu premii conștând în diplome și cărți oferite de Biblioteca Județeană.

**Manager,
Ioan Sebastian Bara**

